

POLITIKERE HÆNGT UD SOM LANDS- FORRÆDERE

Fantasterierne om et hemmeligt møde mellem Heinrich Himmler og udenrigsminister Munch udnyttes groft i ny roman

Kan man i romanform hænge navngivne danske politikere, officerer og andre ud for landsforræderi blot ved på bagsiden af bogen at skrive, at handlingen er fri fantasi? Det spørgsmål bliver Justitsministeriet stillet overfor på fredag med bogen "Spil i mørke", der udsendes af Chr. Erichsens Forlag og er skrevet af Jan Pieter Kardam, der er et opdigtet navn.

Af Per Hanghøj

Romanen skildrer, hvorledes Danmarks udenrigsminister dr. P. Munch med en dansk agent som mellemmand laver en hemmelig aftale med SS-chefen Heinrich Himmler. Aftalen går ud på, at Danmark frivilligt skal lade sig besætte af Tyskland. Det var påstande af den art, der forstærkede ødjunkt Jon Galster en dom på otte måneders fængsel for bagvaskelse.

Skræmmende autentisk

Bogen forsøger at gardere sig mod eventuelle retslige følger. Første side inde i bogen er et udskrift af Galsterdommen, og på bindets bagside siges, at "handling i denne bog er fri fantasi, men den beskæftiger sig med og nævner ved rette navn en lang række kendte personer fra tiden op til besættelsen".

Og til slut: "Udviklingen i dette mystiske kapitel i storpolitikkens virker skræmmende autentisk, men det bør erindres, at de beskyldningerne mod den danske udenrigsminister og hans kolleger blev offentliggjort af hans hjemland otte måneders fængsel".

P. Munch skaffer sig en agent

"Spil i mørke" handler om Christian Frederik Santrup, en ung forretningsmand fra Fyn, der håndplukkes til at være udenrigsminister Munchs hemmelige agent. Han sendes til Tyskland på flere missioner.

Udenrigsminister Munch mener, at Danmark vil blive inddraget i den truende krig, og via sin agent kontakter han ledende nazistpædler for at få en aftale i stand, hvorefter Danmark lader sig frivilligt besætte mod at landets delvise selvstændighed garanteres.

Moderne kronen af et personligt møde mellem SS-Führer Himmler og dr. Munch i Rostock, hvortil dr. Munch i al hemmelighed kommer i et dansk marinfartøj. Han returnerer på en tysk fragtbåd til Korsør.

Inden da er vor agent flere gange i værelsesbesøg, da en tysk modstandsgruppe og det engelske efter-

retningsvesen forsøger at forpurre en invasionsaftale.

Handlingen er meget naiv og skematisk.

Kendte navne

En stor del af bogen er oplaget af meget klodsede konstruerede udtalelser af udenrigsminister Munch, når han diskuterer slagets gang med sin agent.

Udover Munch nævnes en lang række personer. Indforstået med Munchs politik er først og fremmest Stauning, endvidere forsvarsminister Aising Andersen, finansminister Vilhelm Buhl, chefen for søbevæbningen viceadmiral Rechinitzer, Bertel Dahlgaard, ørlogskaptajn Mouritzsen m.fl.

Munch: — Det spil vi er i færd med

Udenrigsminister Munchs spil starter allerede i 1939, før Tyskland åbner krigen mod Polen. Agenten er til møde med P. Munch:

"P. Munch sagde alvorlig: — Det spil, vi er i færd med, er uden sidestykke i moderne diplomati. Og det vil ikke blive accepteret af det store flertal af vore egne. Men historiens domstol vil rose os. Det er så sikkert som noget."

Videre: "Stauning er helt enig med mig i mine synspunkter, og både finansminister Buhl og forsvarsminister Aising Andersen er indstillet på at yde deres indsats for at undgå en katastrofal ødelæggelse af vort land."

Munch siger, at "general With er en gammel stivnakke, som intet forstår af det hele", og det hedder senere: "Bedre ligger det med marinen. Hvad jeg nu fortæller Dem, er i allerhøjeste grad fortroligt. Søværnskommandørens chef, admiral Rechinitzer, er helt igennem vor mand. Ikke sådan at forstå, at han går ind for de pacifistiske tanker i princippet; men han er ret betaget af, hvad han har set i Tyskland, og det agter vi naturligvis at udnytte til det yderste. Og hvis først marinen forholder sig passiv, så er størstedelen af vor opgave løst. Jo, vi har gode kort på hånden."

Invationsaftenen er klar

Senere: "De tager i aften med flyvemaskinen til Berlin," sagde han (P. Munch),

Handlingen i denne bog er fri fantasi, men den beskæftiger sig med og nævner ved rette navn en lang række kendte personer fra tiden op til besættelsen, både danske og tyske politikere, som skulle have været impliceret i en hemmelig aftale, der gik ud på, at Danmark ikke skulle yde modstand i tilfælde af en tysk invasion og påfølgende besættelse af Danmark.

Christian Frederik Santrup er den danske, som i bogen hemmelighedsfuldt engagerer sig med den danske udenrigsminister som kontaktpunkt til den frygtede SS-chef Heinrich Himmler. Vi følger hans både ubehagelige og spændende oplevelser under rapportudvekslingerne mellem den danske og tyske politik. Udviklingen i dette mystiske kapitel i storpolitikkens virker skræmmende autentisk, men det bør erindres, at de beskyldningerne mod den danske udenrigsminister og hans kolleger blev offentliggjort af hans hjemland otte måneders fængsel for bagvaskelse.

Bagsiden af bogen "Spil i mørke", hvor forlaget forsøger at gardere sig imod eventuelle retslige følger.

mens han rastles vandrede op og ned ad gulvet. "Fra dansk side er der lagt sidste hånd på udfærdigelsen af den endelige tekst for vor aftale. Den er underskrevet af tre af ministre og en af vore admiraler, og vi ønsker nu genparten tilbage forsynet med underskrifter af de ansvarlige tyske ledere."

I hotel "Seebad Klüwer" i Bad Döberan ved Rostock mødes Munch og Himmler:

"J. Munchs kompleks af danske betingelser indgik som et væsentligt led, at Tyskland, når det eventuelt skred til aktion, ikke måtte indlede angreb med de traditionelle lynangreb på militære forlægninger og større byer, som ellers var den typiske tyske taktik."

Dette punkt blev accepteret fra tysk side.

Heinrich Himmler udtalte bl. a.: "Det er i sidste øjeblik, at vi får denne overenskomst i stand. Der går ikke mange dage, inden det tyske rige skridter til aktion."

Vilhelm Buhl lover at ordne grænsegendarmerne

Agenten Christian vender senere tilbage til København:

"I København blev han modtaget af en meget nervøs udenrigsminister Munch. De to mænd havde en serie fortrolige samtaler, og Christian deltog ligeledes i en særdeles intim konference, som Munch holdt sammen med forsvarsminister Aising Andersen, finansminister Buhl og viceadmiral Rechinitzer, chefen for søbevæbningen, der også var direktør i Marineministeriet."

Munch indledte med at gøre opmærksom på, at statsminister Stauning helt og holdent billigede de aftaler, som modeldeltagerne ville træffe, men at han af politiske årsager holdt sig borte.

Derefter planlagde man hurtigt, hvordan det tyske overfald skulle foregå uden blodudgydelse.

Aising Andersen forpligtede sig til ikke at mobilisere hæren.

"General Prior bliver rasende", sagde han. "Men sagen kræver et fast standpunkt."

Munch var bekymret med hensyn til grænsegendarmeriet. Men Vilhelm Buhl under hvem dette korps dorte-rede, beroligede ham:

"Korpset får ordre til ikke at skyde, uanset hvad der sker," sagde han med eftertryk.

Munch nikkede gentagne gange.

"Udmærket," sagde han. "Så er vi sådan set beredte, mine herrer. Man kan i sandhed sige, at vi indleder en ny tidsalder."

Munch hjælper tysk spion til rette

Bogens måske groveste insinuation er, at Munch derefter sender sin agent til Tyskland, for at han kan være med til at forberede overfaldet på Danmark. Munch er i mellemtiden forsvundet over, at den danske ambassade i Berlin er for dygtig og hele tiden advarer mod invasionen. "Det bliver vanskeligere for mig for hver dag at holde dem hen," siger Munch.

Munchs agent får derefter besked om at ledsage den tyske spion, major Glein til Danmark, og den danske agent køber kort over København til Glein og hjælper ham med sin spion-nage.

Ved det sidste møde siger Munch til sin agent:

"Vi må skilles. Jeg får nok at se til. Sorg nu for, at G. nielkommer godt ud af landet igen. Og så går jeg ud fra, at De følger med skibene til Langelinie på næste tirsdag — den 9. april."

Den højst usædvanlige roman har på forinden billeder af Munch og Himmler og på bagsiden statsminister Stauning sammen med sine ministerkolleger.

JEG SYNES DET ER NOGET GRISERI

Justitsminister K. Aksel Nielsen tager skarpt afstand fra romanen, der genopliver Rostock-rygterne

Ekstra Bladet orienterede i aften Justitsminister K. Aksel Nielsen om indholdet i bogen "Spil i mørke", der i romanform på ny lader udenrigsminister P. Munch og hans kolleger optræde som en slags landsforrædere. Justitsministeren forklarede i meget skarpe vendinger:

— Jeg har ingen sympati for en sådan fremgangsmåde. Jeg synes det er hærjærende, at et forlag kan få sig til det. På mig virker det nærmest som noget griseri. Det ligger helt klart, at selv de nævnte politikeres værste fjender i politisk henseende ikke ville drømme om at klandre deres hederlighed. Man må jo have en skruet løs for at finde på sådan noget. Alt blev jo i sin tid kulegrøvet og tilbagevist. Hvis det var mig personlig, det var gået ud over, tror jeg, at jeg ville overse den slags skrivelser fuldstændig. Men jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan familien til de nævnte personer ser på det. Jeg ved i øvrigt heller ikke på stående fod, hvordan det ligger med en evt. forældelsefrist med hensyn til en retsforfølgning. Jeg håber, at befolkningen vil smile ad dette forsøg, hvis den da ikke vil græde over en så afskyelig frækhed. Jeg har ikke læst bogen, og kan endnu intet afgørende sige, men jeg tror ikke, vi i Justitsministeriet på egen hånd vil tage en sådan sag op. Men selvfølgelig kan der ske det, at der kommer til at foreligge en anmeldelse, og så må vi selvfølgelig se på sagen, slutter justitsministeren.

Vilhelm Buhl som vil ikke reagere

Ekstra Bladet spurgte i aften landsretssagfører Jens Buhl, der er søn af den i bogen nævnte finansminister Vilhelm Buhl, om hans reaktion på, at hans far nærmest bliver hængt ud som landsforræder.

— Jeg tror slet ikke, der er grund til at gøre noget ud af det. Jeg nærer ikke frygt for, at den historiske sandhed skal blive farvet af en sådan bog. Hvad det rent juridiske angår, er der dog for mig ingen tvivl om, at der kan nedlægges fædgebud mod en bog, der på denne måde udnytter virkelige navne.

AUKTIONS-HOLDER SIGTES FOR SKATTESVIG

Den tidligere auktionsholder på Frederiksberg, Villy Nielsen, vil ikke alene blive sigtet for bedrageri og underslæb, men nu også skattesvig. Politiet har afsløret, at hans hjem er fuldt af indbo, der ikke berettiges ved den indtægt, han har opgivet til skattevæsenet.

Ved gennemgangen af Villy Nielsens regnskaber har politiet indtil nu fundet, at han har holdt en omsætning på mellem en og to millioner kroner skjult. Han har herved unddraget statskassen for mellem 50.000 og 75.000 kroner i afgifter.

Villy Nielsen, hvis fængselsfrist udløb i går, bliver ikke den eneste sigtede i sagen. Hans 71-årige kontordame har tilstået meddelagtighed ved at rette i regnskaberne, hvorved både staten og rekvirenter, dvs. advokater og andre, der har begæret auktion, er blevet snydt for de beløb, de skulle have haft ved salg på auktionen. Villy Nielsen er blevet fængslet for yderligere tre dage.